

Passar comptes a l'austeritat convergent

ANDREU MAYAYO

PÚBLIC, 15 Sep 2010

El candidat Artur Mas alertava el Consell Nacional de CiU que, en cas de guanyar, trobaran els calaixos de la Generalitat buits de diners i plens de factures per pagar. La culpa, no cal dir-ho, és del govern d'esquerres que, per definició, és un malbaratador dels recursos públics. La tesi d'en Mas, que compartim, és que només haurien de governar els polítics capaços de gestionar acuradament els diners dels contribuents. En aquest sentit, Jordi Hereu es mereixeria revalidar l'alcaldia de Barcelona amb una finances sanejades i un endeutament baix, que són l'enveja dels ajuntaments catalans i espanyols. Mala sort, Trias.

El candidat Mas es va comprometre a dur una política d'austeritat i de retallada de la despesa limitant els càrrecs de confiança i fent públiques les seves retribucions. Benvingut al club!, senyor Mas. ¿Se'n recorda quan era conseller en cap i cada any el diputat d'ICV López Bulla li demanava la relació dels càrrecs eventuais i les seves retribucions i vostè fugia d'estudi? Vam haver d'esperar la constitució del primer govern d'esquerres per assabentar-nos d'allò que el seu govern amagava i, ahora, poder consultar al web de la conselleria de Governació els sous dels alts càrrecs i el personal eventual del nou Govern.

Transparència? Austeritat? Eficiència? Què li sembla, a tall d'exemple, els més de 80.000 euros que cobrava Baltasar Porcel com a assessor en projecció exterior, o els més de 70.000 euros que cobrava Gustau García Guillamet com a assessor en matèria del cava, o Núria Feliu... Només faltaria que el senyor Mas fixés per quadrar els números Xavier Sala i Martín. Visca el Barça! I visca Catalunya!